

Sygn. akt I KK 104/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Artymiuk

SSN Jarosław Matras

Protokolant Anna Janczak

w sprawie **M. S.**

skazanego z art. 190 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 18 grudnia 2019 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego w P.

z dnia 27 czerwca 2019 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P..**

UZASADNIENIE

Sygn. akt I KK 104/19

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w P. oskarżył M. S. o to, że:

1. w dniu 27 października 2018 r. na ul. L. w P., groził pozbawieniem życia M. S., przy czym groźba ta wzbudziła w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.,
2. w dniu 23 listopada 2018 r. na ul. L. w P., groził uszkodzeniem ciała M. S., przy czym groźba ta wzbudziła w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.,
3. w dniu 29 listopada 2018 r. na ul. M. w P., groził pozbawieniem życia M. S., przy czym groźba ta wzbudziła w pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

Oskarżyciel, działając w trybie art. 335 § 1 k.p.k., skierował do Sądu Rejonowego w P. wniosek o wydanie wyroku skazującego na posiedzeniu i wymierzenie oskarżonemu uzgodnionych z nim kar i środków karnych.

Wyrokiem z dnia 27 czerwca 2019 r., wydanym na posiedzeniu w sprawie o sygn. akt II K (...), Sąd Rejonowy w P. uwzględnił wniosek prokuratora i:

1. uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzuconych mu czynów z art. 190 § 1 k.k., przyjął, że zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw określonego w art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i przy zastosowaniu art. 33 § 1 k.k. wymierzył mu 200 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 10 złotych;
2. na podstawie art. 41a § 1 i 4 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzonymi M. S. i M. S. oraz zakazu zbliżania się do pokrzywdzonych na odległość mniejszą niż 100 metrów;
3. obciążył oskarżonego kosztami sądowymi.

Opisane orzeczenie nie zostało zaskarżone przez żadną ze stron i uprawomocniło się w dniu 5 lipca 2019 r.

Kasację od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w P. wywiódł Prokurator Generalny. Zaskarżając to orzeczenie w całości na korzyść skazanego skarżący zarzucił *rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 343 § 6 i 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu przez Sąd wadliwego wniosku prokuratora i wydaniu na posiedzeniu*

wyroku skazującego oskarżonego za występki z art. 190 § 1 k.k. oraz orzeczeniu uzgodnionych z nim kar, a w tym na podstawie art. 41a § 1 i § 4 k.k. środka karnego w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzonymi M. S. oraz M. S. oraz zakazu zbliżania się do wymienionych pokrzywdzonych na odległość mniejszą niż 100 metrów, bez wskazania okresu obowiązywania orzeczonego środka karnego, w sytuacji, gdy przepis prawa karnego materialnego tj. art. 43 § 1 k.k. obliuguje sąd do określenia czasu obowiązywania zakazu określonego w art. 39 pkt 2b k.k. na okres od roku do lat 15.

W konsekwencji tego zarzutu skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co pozwoliło na jej uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Mimo uzgodnienia przez oskarżyciela ze skazanym rozstrzygnięcia o winie, karze i środkach karnych, zaskarżone orzeczenie podlega uchyleniu w całości ze względu na rażące naruszenie przepisów procesowych określających tryb postępowania związany ze złożeniem wniosku opartego o przepis art. 335 § 1 k.p.k., a w konsekwencji także naruszenie prawa materialnego.

Jak słusznie zauważono w uzasadnieniu kasacji, złożony przez prokuratora wniosek o wydanie uzgodnionego wyroku skazującego był wadliwy, ponieważ nie wskazano w nim okresów obowiązywania środków karnych w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzonymi oraz zakazu zbliżania się do nich na odległość mniejszą niż 100 metrów. Stosownie do treści art. 43 § 1 k.k. w zw. z art. 39 pkt 2b k.k. zakazy te orzeka się na okres od roku do lat 15. Wskazana wadliwość wniosku winna zostać dostrzeżona przez Sąd orzekający w sprawie i w konsekwencji wniosek ten winien zostać zwrócony prokuratorowi na podstawie art. 343 § 7 k.p.k. Sąd procedujący w związku z wnioskiem złożonym na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. zobowiązany jest do jego kontroli formalnej i merytorycznej, a więc także co do jego zgodności z prawem procesowym i materialnym (zob. m.in. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 5 grudnia 2018 r., V KK 514/17, Lex nr 2591112, z dnia 28 maja 2018 r., IV KK 164/18, Lex 25216421 i z dnia 15 marca 2018 r., II KK 63/18, Lex nr 2486141). Zaniechanie przeprowadzenia kontroli wniosku w perspektywie

jego zgodności z prawem materialnym doprowadziło w konsekwencji do rażącego naruszenia tego prawa. Orzeczone w pkt II wyroku środki karne mają charakter terminowy, tymczasem z treści rozstrzygnięcia wynika, że obowiązują one bez żadnych ograniczeń czasowych. Naruszenie to ma charakter rażący, a nadto – co oczywiste – miało istotny wpływ na treść wyroku. Jasne jest również, że opisanego uchybienia nie można naprawić w drodze sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej, czy też poprzez stosowanie art. 13 § 1 k.k.w.

W opisanym stanie rzeczy konieczne było uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w P. do ponownego rozpoznania. W toku ponowionego postępowania Sąd będzie zobowiązany do respektowania obowiązujących przepisów prawa.